

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník XX

17. září 2023

(Žalm 71,18)

*„Ani ve stáří a šedinách mě, Bože, neopouštěj,
dokud neseznámím toto pokolení se skutky tvé paže
a s tvou bohatýrskou silou všechny, kteří přijdou.“*

Milí farníci,

podzim je v plném proudu, čas zralosti, navozující pocit vážnosti a zmoudření. A to se dotýká nejen školáků a studentů, navrátilivších se do školních lavic, ale všech, kdo lidsky zrají věkem a duchem.

Podzim života je třetí důležitá fáze, kterou nelze podceňovat (no jo, důchodci, mají se jak ... v žitě, nad poměry, nevědí co s časem, atp.). Dle výzkumu trvá nám Středoevropanům sedm a více let, než najdeme své duchodové „know how“ („vědět jak“). Japonci jsou z jiné kultury, ti této fázi života říkají „druhé jaro“ – na jaře totiž obdivují kvetoucí sakury, společně cvičí na veřejnosti, věnují se kultuře a estetice, navštěvují posvátná místa... Kolikrát jsem slyšel od českých lidí středního věku tuto naivní představu: „Teď nemám čas, ale až budu v důchodu, pak budu chodit i do kostela“, ale skutek utek. Většinou se do kostela vracejí vdovy, které se (osvobozeny od svého ateistického manžela) rozpomněly na svoji náboženskou výchovu. No, i to je součást procesu lidského zrání. Je krásné a bohublé, když lidé třeba i ve stáří najdou své místo v církvi a zapojí se do života farnosti. Zkrátka moudrost (ne mudrování a chytračení!) starců a babiček je ctnost, kterou mladá generace potřebuje a právem očekává. Budeme skutečně vědět, jak být touto solidní zralou a vědoucí starou generací, o kterou se ty mladší můžou opřít? Životní zkušenosti (profese, politika, společenská odpovědnost, život v církvi, víra...), které budeme schopni předávat, jsou větší hodnotou, než našetřené peníze. Podzim života je proto dynamická a vskutku duchovní fáze, kterou je třeba chytit za pačesy a plně prožít s vděčností našemu Stvořiteli za všechny dary...

Bůh vám k tomu žehnej †!

Pater Petr

Cesty svatého apoštola Pavla v Mirovicích

Letošní prázdninový pobyt pro děti na mirovické faře se uskutečnil ve dnech 6. – 11. srpna. Tématem akce byly cesty svatého apoštola Pavla. Pobytu se účastnily děti z rožmitálské, březnické a nepomucké farnosti. Nedělní večer se nesl v duchu seznámení s pravidly pobytu i mezi sebou navzájem. Kromě toho na děti čekaly i další hry. V pondělí se malí účastníci pobytu dozvěděli něco o tom, kdo svatý Pavel byl, proč se mu říkalo apoštol národů. Při stopovací hře po okolí Mirovic se pak děti dozvěděly něco více o jeho životě a o době a kultuře, v níž apoštol žil. Večerní modlitba pak pobyt propojila s uplynulým setkáním mládeže s papežem v Lisabonu, neboť se tam sešli mladí lidé téměř ze všech národů světa; děti lepily panáčky na mapu Portugalska, potom si zazpívaly hymnu setkání mládeže. Úterým dnem započalo cestování po Pavlových stopách, děti čekala apoštolova první misijní cesta. Děti si ten den vyzkoušely například Pavlovu bohatou pisatelskou činnost, když psaly dopis domů. Zajímavou aktivitou byl rovněž takzvaný anděl dobra, kdy si děti při ranní modlitbě vylosovaly jednoho z kamarádů, ke kterému se snažily být zvláště milé. Kromě toho na děti čekaly další tematické i netematické hry. Ve středu došlo na Pavlovu druhou cestu. Tu jim přiblížila hra, při které děti shromažďovaly věřící v jednotlivých obcích, dále například stavba stanů, jejichž výrobou se apoštol na svých cestách živil, nebo výroba makety kostela. Při „stavbě“ chrámu byly některé skupinky velmi kreativní a svou maketu vybavily dokonce i vnitřním mobiliářem včetně oltářních pláten a liturgických nádob. Čtvrtek se nesl ve znamení poslední velké cesty apoštola národů. Děti si ve skupinkách pojmenovaných podle měst, která svatý Pavel navštívil – Korint’ané, Efezané a Římané, vyzkoušely vymyslet pro sebe navzájem stezky s úkoly. Protože

svatý Pavel zažil na svých cestách i věznění, pokoušely se v rámci jedné z her vysvobodit zajatého křesťana. Došlo také na tvořivý program. Ve čtvrtek byla rovněž mše svatá a táborák, který nám ozvláštnila návštěva menšího čapího hejna; mladí čápi odpočívali na komínech mirovické fary. V pátek byla na programu již jen apoštolova poslední cesta do Říma. Potom samozřejmě vyhlášení bodování skupinek, úklid, balení a odjezd. V závěru článku bych jménem kolektivu vedoucích tábora ráda poděkovala všem za modlitby (Věřím, že jen díky nim nám prošel jen zlomek času.), otci Jozefu Gumenickému za poskytnuté zázemí a naši paní kuchařce Lídě Lacinové za dobrá jídla. Velký dík patří rovněž Lence Neklové za výpomoc nejen v kuchyni a dalším pomocníkům, kteří nám během celého roku pomáhali s péčí o faru.

Jménem všech vedoucích Jarka Blažková a Honza Novotný

Duchovní cvičení za pochodu tentokrát na Slovensku

V prvním prázdninovém týdnu jsme se vydali na tradiční duchovní putování. Po několikaleté pauze jsme znovu zavítali na území Slovenska. Putování se účastnili celkem čtyři stateční.

Vyrazili jsme v časných ranních hodinách vlakem z Březnice. Čekala nás totiž dlouhá cesta vlakem do Žiliny, potom autobusem do Strečna, odkud jsme konečně vyrazili pěšky do hor.

První stoupaní bylo velmi náročné, po celém dni ve vlaku jsme byli celí ztuhlí, další dny se nám šlapalo podstatně lépe. I přes únavu jsme nezapomněli na duchovní program tvořený čtením a modlitbou.

Letošním ročníkem putování nás doprovázela kniha *Jako laň na výšinách*. Příběh Bázlivky, která se v doprovodu dvojice průvodkyň vydává za Pastýřem na cestu na Výšiny, se k putování velmi hodil. Vyprávění vypadalo na první poslech jako pohádka poeticky líčící putování krajinou, avšak skrývalo mnohem hlubší smysl. Hrdinka knihy během cesty na Výšiny překonává vlastní strach i negativní vlastnosti, reprezentované alegorickými postavami obtížných příbuzných, až nakonec dorazí s Pastýřem na Výšiny.

Potravu pro duši střídala také potrava pro oko, během cesty se nám naskýtaly krásné výhledy. Vrcholy letošního putování nás budou ve vzpomínkách provázet velmi dlouho. Ať už to bude Minčol s dělem a spoustou lidí, Hnilická Kýčera se svahem, který měl sklon snad šedesát stupňů a scházet ho dolů bylo o zlomení nohy, nebo například Klak, který nás potěšil v poslední den naší výpravy. Putování bylo nádherné a požehnané. Medvěda ani jiné nebezpečné zvíře jsme nepotkali. Proto jménem nás všech děkuji všem, kdo nás doprovázeli svou modlitbou.

Na závěr bych se ráda podělila o jeden svůj osobní zážitek. Ten den jsme se již blížili ke Klaku. Míjeli jsme vápencové skály, z nichž byl nádherný výhled. Cestou kolem jedné takové skalky jsme pocítila intenzivní touhu otočit hlavu, jakoby těsně vedle mne zářil sloup zlatého světla. Otočila jsem hlavu a tam byla nádherná lilie zlatohlavá. Já v sobě pocítila nádhernou radost a teplo. Věřím, že mi v tu chvíli otočil hlavu sám Pán, jinak bych tu květinu asi neviděla, třebaže rostla přímo u pěšiny.

Za účastníky putování Jarka Blažková a Honza Novotný

Madona ze skládky ikonou mongolské církve

Před setkáním s místní církví v Ulánbátaru se papež František setkal se ženou paní Tsetsege, matkou jedenácti dětí, která před deseti lety našla na smetišti krásně vyřezávanou dřevěnou sošku. Žena si hned neuvědomila, že se jedná o vyobrazení Panny Marie. Když se vrátila domů, rodině řekla: "Tato krásná paní chtěla přijít a bydlet v mém stanu". Soška Panny Marie se stala národní ikonou "Matky nebes".

Vtip: Za rabínem přijde mladý Karpeles a ptá se: "Rabbi, mám se oženit?" "A chceš se ženit?" "No, nechci." "Tak se nežeň." "Ale tatík má pro mě lákavou partii." "Tak se ožeň." "Ale nemá dobrou pověst" "Tak se nežeň." "Ale je moc hezká." "Tak se ožeň." "Ale její rodina měla plotky s kriminálem." "Tak se nežeň." "Ale dají jí velké věno." "Tak se ožeň." "Když já, rabbi, nevím." "Tak víš co? Nech se pokřtít." "A proč, to mi pomůže?" "Ne, ale budeš chodit otravovat faráře, ne mě."

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem. Uzávěrka příštího čísla 22. 9. 2023. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryrozmital.webmium.com, email: rkf.staryrozmital@dicb.cz

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 18. září do 1. října 2023				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	18. 9.		---			
Úterý	19. 9.		---			
Středa	20. 9.		18,00 růženec			
Čtvrtek	21. 9.				17,00 mše sv	
Pátek	22. 9.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Martina Dvořáčka			
Sobota	23. 9.					
Neděle	24. 9.	8,30 Za Josefa Šustka a celý rod		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	25. 9.		---			
Úterý	26. 9.		---			
Středa	27. 9.	18,00 vigilie slavnosti sv. Václava volná intence				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	28. 9.	Slavnost sv. Václava			17,00 mše sv.	
Pátek	29. 9.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Zdeňka Vachatu a Tomáše Čápa			
Sobota	30. 9.					19,00 spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	1. 10.	8,30 Za Janu Blažkovou a celý rod		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

Tento starý příběh se vypráví v Etiopii. I když je ze vzdálené Afriky, může posloužit k zamyšlení i pro nás Evropany:

Chtěl si jen v klidu žít a o ostatní se nestarat

Žil jeden rolník s ženou a s šesti dětmi. Když nastal v té zemi hlad, šel hledat obživu jinde. V jedné zemi, kam přišel, byla hojnost, ale nebyly tam dobré zákony. Řekl si: „Zákony se mne netýkají, já si budu dělat jen svoje,“ a usadil se v té zemi. Chtěl si jen v klidu žít a o ostatní se nestarat. Chvíli to opravdu zdánlivě fungovalo. Ale jen chvíli... Za nějakou dobu mu soused řekl: „Dej mi svou ženu. Nemám děti a ty máš dětí dost.“ – Takový byl zákon v té zemi a soudce, když se bránil, mu řekl: „Jaký jsi sobec!“ Jeho ženu dostal soused a děti až na jedno taky rozebrali. Rolník žalem onemocněl. Přišli sousedé, že ho pochovají. Marně se bránil, že žije. „Jsi nemocný. Tvá smrt by mohla pokazit blížící se slavnost. Raději tě pochováme dnes.“ Takový byl zákon, soudce to potvrdil. A tak ho zaživa pohřbili. Taky si myslím, že se mne veřejné věci, to, jaké se přijímají zákony apod., netýkají, když si budu jen hledět svého? Taky si myslím, že politika je špína a křesťan se jí nemá zabývat?